

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Gabriele Bachmann zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 191 z 8.6.2020.

Wyrok Sądu z dnia 10 lutego 2021 r. – EAB / EUIPO (RADIOSHUTTLE)**(Sprawa T-341/20) (¹)**

**[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego
RADIOSHUTTLE – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego –
Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Ograniczenie towarów wskazanych w zgłoszeniu
znaku towarowego]**

(2021/C 110/34)*Język postępowania: szwedzki***Strony**

Strona skarżąca: EAB AB (Smålandsstenar, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci J. Norderyd i C. Sundén)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: T. von Schantz i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 marca 2020 r. (sprawa R 1428/2019-1) w sprawie zgłoszenia do rejestracji oznaczenia słownego RADIOSHUTTLE jako znaku towarowego Unii Europejskiej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) EAB AB zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 255 z 3.8.2020.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2020 r. – PV / Komisja**(Sprawa T-89/20)****(2021/C 110/35)***Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: PV (przedstawiciel: adwokat D. Birkenmaier)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;

w rezultacie:

- stwierdzenie nieważności drugiego postępowania dyscyplinarnego CMS 17/025 w każdym z jego aspektów, decyzji trójstronnego organu powołującego z dnia 21 października 2019 r. o zwolnieniu oraz decyzji nr R/630/19 z dnia 25 marca 2020 r. o oddaleniu zażalenia złożonego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- stwierdzenie nieważności decyzji nr D/456/19 z dnia 12 grudnia 2019 r. o oddaleniu wniosku o udzielenie wsparcia złożonego na podstawie art. 24 regulaminu pracowniczego oraz decyzji nr R/71/20 z dnia 20 maja 2020 r. o oddaleniu zażalenia złożonego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- stwierdzenie nieważności decyzji (Réf Ares(2016)5348994) z dnia 15 września 2016 r. o wstrzymaniu wypłaty wynagrodzenia oraz decyzji nr R/519/19 z dnia 22 stycznia 2020 r. o oddaleniu zażalenia złożonego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego w oparciu o ogólną zasadę prawa „fraus omnia corrumpit” ze względu na to, że owe decyzje nie podlegają żadnym terminom przedawnienia;
- stwierdzenie nieważności pełnego wykazu fikcyjnych długów z dnia 21 września 2016 r. (Réf Ares(2016)5486800) oraz decyzji R/537/19 z dnia 29 stycznia 2020 r. o oddaleniu zażalenia złożonego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego z uwagi na przemilczenia i świadome działania z zamiarem pokrzywdzenia w oparciu o ogólną zasadę prawa „fraus omnia corrumpit”, ze względu na to, że owe decyzje nie podlegają żadnym terminom przedawnienia;

zasądzenie odszkodowania na podstawie art. 268 i 340 TFUE;

- zasądzenie obowiązku naprawienia krzywdy w kwocie 146 000 EUR oraz szkody majątkowej w kwocie 359 481,29 EUR wynikających ze spornych decyzji, łącznie 505 481,29 EUR, powiększonej o odsetki za zwłokę oraz odsetki wyrównawcze naliczone na dzień pełnej zapłaty tych kwot.

w każdym wypadku,

- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania, w tym kosztami pomocy prawnej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 10 zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 1, 3, 4 i art. 31 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaney dalej „kartą”), a także art. 1e ust. 2 i art. 12a regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem”), w zakresie, w jakim wspomniane przepisy zakazują mobbingu oraz ustanawiają prawo do bycia wysłuchanym.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia karty oraz art. 9 ust. 3 załącznika IX do regulaminu pracowniczego, a także zasady „non bis in idem”.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia ogólnej zasady prawa w postaci zarzutu niewykonania umowy oraz zasady legalności.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia art. 48 ust. 1 karty oraz art. 3 akapit drugi ogólnych przepisów wykonawczych z 2019 r. dotyczących spraw dyscyplinarnych ze względu na naruszenie domniemania niewinności.
5. Zarzut piąty, dotyczący zajęcia akt postępowania dyscyplinarnego przez belgijskiego sędziego śledczego w związku ze „sfalszowaniem dokumentów”, skutkiem czego podważane zarzuty dyscyplinarne nie mają oparcia w prawie.
6. Zarzut szósty, dotyczący braku wyrażenia zgody na kolejne zatrudnienie po pierwszym zwolnieniu w dniu 26 lipca 2016 r. i ponownym zatrudnieniu w dniu 16 września 2017 r., a także naruszenia art. 15 karty.

7. Zarzut siódmy, dotyczący naruszenia art. 41 karty, art. 11a regulaminu pracowniczego dotyczącego konfliktu interesów oraz naruszenia zasad bezstronności i równości broni.
8. Zarzut ósmy, dotyczący naruszenia art. 41 ust. 1 karty oraz zasady dobrej administracji w związku z przekroczeniem rozsądnego terminu na wszczęcie postępowania dyscyplinarnego CMS 17/025.
9. Zarzut dziewiąty, dotyczący naruszenia ogólnej zasady prawa „fraus omnia corrumpit” w związku ze sfałszowaniem podpisu pod ostatnią decyzją o wstrzymaniu wypłaty wynagrodzenia z dnia 15 września 2016 r., co unieważniało fikcyjny dług w wysokości 58 837,20 EUR.
10. Zarzut dziesiąty, dotyczący nieprawidłowości, oczywistego oszustwa oraz świadomego działania z zamiarem pokrzywdzenia przez Urząd Administracji i Wypłacania Należności Indywidualnych (PMO), naruszenia zasad legalności i pewności prawa oraz ogólnej zasady prawa „fraus omnia corrumpit”.

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2021 r. – PO / Komisja

(Sprawa T-36/21)

(2021/C 110/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PO (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

w konsekwencji:

— stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 29 kwietnia 2020 r., na mocy której skarżący został poinformowany o nieuwzględnieniu jego wniosku o ponowne rozpatrzenie decyzji w sprawie nieumieszczenia jego nazwiska na „liście rezerwy kadrowej” w ramach konkursu otwartego EPSO/AD/338/17;

— w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 14 października 2020 r. oddalającej zażalenie skarżącego;

— zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia na rzecz skarżącego;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaney dalej „kartą”), naruszenia art. 1d Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), naruszenia art. 5 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16), naruszenia art. 2 Konwencji Narodów Zjednoczonych, naruszenia zasady niedyskryminacji oraz niezapewnienia racjonalnych usprawnień.